

med at give en ny Lov om Jernbaneanlæg, ophævede Loven af 31te Juli 1853.

Hvad angaaer den Maade, hvorpaa Statskassen kunde komme Foretagen det tilhjælp, da har man hidtil anvendt det System, at man har garanteret Anlægscapitalen et Udbytte af 4 pCt.; denne Fremgangsmaade er anvendt ved den sjællandske Jernbane; og den er ligeledes lovet i Contracten om den jydskke Jernbane. Nærværende Lovudkast vil indføre et andet System, nemlig at Banerne skulle betales med Statsobligationer, altsaa blive Statsejendom og, naar de ere færdige, bortforpagtes. Naar der i Motiverne til Lovudkastet er lagt megen Vægt paa, at der skulde være en saa overordentlig stor pecuniær Forskjel mellem disse to Systemer, saa forekommer det mig rigtigt nok at være en Illusion; jeg anseer Forskjellen for meget ringe, for ikke at sige slet ingen. I begge Tilfælde er det jo ikke Staten, der anbringer de contante Summer i Banerne, men man maa søge dem hos Capitalisterne, og disse ville ganske vist i begge Tilfælde forlange et Udbytte af de Penge, de anbringe deri; i begge Tilfælde vil Banens Bruttoindtægt blive den samme, i begge Tilfælde ville Driftsudgifterne blive de samme, og jeg mener derfor, at Statens Tilskud ogsaa i begge Tilfælde maa blive det samme. Til det samme Resultat trøer jeg ogsaa man vil komme ved punktviis at gjennemgaae de Grunde, der i Motiverne ere anførte for den Formening, at det ene System skulde være saa meget at foretrække for det andet. Naar det først siges, at Staten efter Obligationsystemet, om jeg maa kalde det saaledes, i det Høieste kan komme til at betale Renten af disse Obligationer, og at det her er en mindre Capital, hvorom det dreier sig, saa troer jeg, man ved Siden af denne maa medtage den, Forpagteren anbringer i Banens Drift; thi man kan jo være fuldkommen overbevist om, at man ikke faaer nogen Forpagter til Banen, som ikke forlobs beregner sig sin behøvrige Fordeel af den Capital, han maa stille i Banens Drift, og i begge Tilfælde bliver altsaa den samme Capital at forrente. Som den anden Grund er anført, at man vil fordrø, at Forpagteren skal deponere en Sum af 5 a 6000 Rd. pr. Miil, hvoraf han ingen Rente skal have, og at anan,

da denne Capital med Rente og Rentessrente i 100 Aar vil voxe op til 300,000 Rd. pr. Miil, saaledes vil have det hele Anlæg betalt. Man kan vistnok opnaae, at en Forpagter deponerer en saadan Sum, uden at faae den forrentet, men der er jo ingen Tvivl om, at han, naar man foreskriver ham denne Betingelse, snart vil regne ud, hvor stort det aarlige Tab er, og han vil da naturligtviis i Forpagtningscontracten sørge for paa anden Maade at faae denne Sum forrentet; dette kan derfor heller ikke siges at være nogen Fordeel, idet man vil komme til under en anden Form at lide et Tab, der svarer til den Fordeel, man opnaaer. Der siges fremdeles, at Statens Credit bliver mindre svækket i det ene Tilfælde end i det andet, men ogsaa der troer jeg virkelig ikke, at der er nogen væsentlig Forskjel, naar man dog maa indrømme, at Statens aarlige Tilskud i alt væsentlig bliver det samme. Endelig siges der, at det aarlige Tilskud under aldeles lignende Trafikforhold bliver betydeligt mindre, og dette er oplyst ved forskjellige Beregninger og Exempler, men det forekommer mig, at man, naar man seer paa disse Beregninger, naar man blot seer paa de Tal, der ere anførte, maa komme til det Resultat, at de ikke kunne være rigtige. Naar Bruttoindtægten saaledes antages, at være 20,000 Rd., skulde Forpagteren forpligte sig til at betale 25 pCt. deraf eller 5000 Rd. til Staten; men det er samtidig dermed antaget, at Driftsomkostningerne i dette Tilfælde ville være 75 pCt. af Bruttoindtægten, og saaledes ville altsaa Forpagtningsafgiften og Driftsomkostningerne tilsammen netop udgjøre 100 pCt. Forpagteren vilde altsaa ikke faae Noget for at drive Banen, ligesom han heller ikke vilde faae nogen som helst Rente af den Capital, han havde staaende i Banens Materiel. Tager vi det næste Exempel, komme vi ganske til det samme Resultat. Der er forudsat en Bruttoindtægt af 25,000 Rd., hvoraf Staten skulde have 7,500 Rd., altsaa 30 pCt., og i Forbindelse, dermed er det antaget, at Driftsomkostningerne ville udgjøre 70 pCt.; saa at altsaa Forpagteren, ligesaa lidt i dette Tilfælde vil faae Noget for sit Arbejde eller i Rente af den Capital, han har anbragt i Materiellet. Det forekommer mig altsaa, at disse